

визия проявяваше неимоверни усилия, за да стигне желъзноръжната линия и, съ подкрепата на действащата ю. и. отъ нея VII пех. Рилска дивизия, да не позволи на сърбитъ да отстъпятъ на югъ — къмъ Скопие, а да ги тласне на западъ къмъ планината Карадагъ.

На 4 октомврий полкътъ, въ съставъ 1-а, 2-а, 3-а дружини и картечната рота достигна въ 1 часа пр. пладне на шосето Куманово и се разположи северно отъ с. Кавакли.

4-а дружина и картечната полурота образуваха дѣсна колона и трѣбваше да минатъ пътя Добровница—Егри-ташъ.

Като се имаше предъ видъ, че разбититъ на главнитъ си позиции сърби ще използватъ естествената Страцинска позиция за отбрана, командуването устреми сериозно внимание на този пунктъ.

Самъ Н. В. Царьтъ и командующиятъ армията на 5 октомврий се озоваха до предната позиция и съ най-живъ интересъ следѣха хода на действията. Тукъ Н. В. Царьтъ се приближи до останалата въ поддръжка 1-а дружина и лично изказа своята благодарностъ на командира на полка за отличнитъ действия, храбростта и самоотвержеността на всички чинове отъ полка въ боеветъ при Киселица и Кривапанка.

Началникътъ на дивизията бѣше решилъ да атакува Страцинската позиция на 6 октомврий, безъ да чака закъснѣлата, поради извънредно труднитъ пѣтица, 3-а бригада, отъ дѣсно, и недоловимата още VII дивизия, отъ лѣво.

Авангардътъ бѣше отъ 24. п. полкъ. При моста на заетото с. Ранковци 1-а и 2-а роти, подъ началството на полковникъ Русевъ, се насочиха южно отъ с. Страцинъ, а останалитъ 3-а и 4-а роти отъ дружината, и 3-а и 4-а дружини бѣха опредѣлени за маневриращи бригадни войски, които, въ случай на нужда, да се употребятъ срещу най-голѣмото съпротивление.

Цѣлата нощъ обиленъ дъждъ мокрѣше изморенитъ войници. Нѣмаше нито слама, за да си отпочинатъ, нито дърва, за да се сгрѣятъ. Повечето се нахвърлиха въ калъта и, свити на кълбо, прекараха тази безкрайна нощъ.

Къмъ 8 1/2 часа сутринтъ тежка мъгла се бѣше спуснала надъ Страцинскитъ възвишения и ги правѣше невидими. Разбититъ сръбски 3, 12, 18. и 20. полкове съ 4 батареи полагаха последни усилия за отбраната на височината и тѣхната артилерия сипѣше шрапнеленъ огънь по всички направления.

Гжстата мъгла бѣше, обаче, въ наша полза. Авангардътъ се приближи безнаказано до неприятелскитъ окопи, а нашитъ орджия, постепенно вдигайки мѣрникъ, съсрѣдоточиха стрелбата си. Къмъ 11 часа преди пладне мъглата се вдигна и нашата артилерия успѣ, въ кратко време, да открие сръбскитъ батареи и да ги принуди да млъкнатъ. Боятъ се решаваше. Останали безъ артилерийска поддръжка, сръбскитъ вериги не можеха да мръднатъ. Въ този моментъ единъ снарядъ отъ неприятелската артилерия пада до кръчмата при